

være den samme; den Tid, i hvilken Skibene ere i Fart, maa selvfølgelig være ens, da der er meget væsentlige Udgifter, nemlig til Kul og andet Mastintilbehør, som staa i ligefremt Forhold til Farttiden. Og der er Forholdet dette, at paa Korsør—Kielrouten er Skibenes Farttid ugentlig 91 Timer, men paa Esbjerg—Parkestonrouten 180, altsaa nær ved det dobbelte. Det er jo dog noget, som det ærede Medlem vist ogsaa selv vil indrømme mig, at naar man anstiller saadanne Sammenligninger som den, det ærede Medlem har gjort, kommer man til forferte Resultater. Om Spørgsmaalet om Statsdrift i det hele taget skal jeg ikke udtale mig nærmere. Men da jeg havde Ordet i Gaar, sluttede jeg med at advare mod de Konsekvenser, som en Statsdrift vilde drage efter sig, naar man gik ind paa den med Hensyn til den heromhandlede Route. Og i saa Henseende har det ærede Medlem for 10de Kreds hjulpet mig meget godt. Den Bevilning, der er sat ind ved Forhandlingerne i Folketinget, gaar jo udelukkende ud paa at indføre Statsdrift paa Esbjerg—Parkestonrouten, og det er stærkt pointeret fra det Flertals Side, som stillede Forslaget, at det var dette, man vilde, og at man ikke vilde videre. Men det ærede Medlem vilde betydelig videre, det ærede Medlem vilde ikke alene have Statsdrift paa Esbjerg—Parkestonrouten, men tillige have oprettet en Route mellem Esbjerg og Newcastle som Statsdrift. Hvis det ærede Medlem vil det, og hvis vi se bort fra denne Udfigt, som det ærede Medlem gav til, at vor Flæskeproduktion vilde aftage meget betydeligt i Fremtiden — en Udfigt som vi jo ikke kunne bygge paa — saa vil der ikke blive Spørgsmaal om tre Skibe til Esbjerg—Parkeston og Esbjerg—Newcastle, men om fem Skibe, og saa vil altsaa Udgiften blive meget betydelig forøget. Der have vi straks en af Konsekvenserne, mine Herrer, og det er den, at hvis De begynde med en Esbjerg—Parkestonroute, saa kunne De være sikre paa, at inden der er gaaet et Aar, maa De tage Statsdrift op paa andre Router end denne. Saa skal jeg kun sige det til, at det ærede Medlem for 10de Kreds, som naturligt er, saa paa denne Sag udelukkende fra et jydsk Standpunkt, han glemte ganske Dernes Interesse, og det vil ogsaa gøre sig gældende, naar vi komme til Statsdrift paa Esbjerg, at man ikke kan sætte en udvidet Statsdrift i Gang fra Esbjerg til England, uden at man samtidig maa gaa over til Statsdrift fra Kjøbenhavn til England. Det skal nok vise sig, at jeg har Ret deri, men jeg skal, som sagt ikke komme nærmere ind paa dette

og jeg har kun fremhævet disse saa Momenten, fordi jeg mener med saa meget mere Kraft at kunne gentage, hvad jeg har sagt, at selv om man er Tilhænger af Statsdrift, saa bør man dog i alt Fald vente dette Aar og se de Erfaringer, vi nu saa udfad det ved at saa et nyt Skib ind i Routen mellem Esbjerg og Parkeston. Det er jo ingenlunde saaledes, at vi ville lægge Landbruget Hindringer i Vejen for at forbedre dets Produkter, som det ærede Medlem udtalte, vi ville tværtimod søge at fremme det saa godt, som vi kunne paa en fornuftig og rimelig Maade, og derfor er der allerede afsluttet Kontrakt med det forenede Damskibsselskab om at sætte et Skib ind i Routen, som har alle de Forbedringer, som man ønsker sig.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Sunn) omtalte det ny Skib „Westkysten“, som er beregnet paa at være stationeret ved Nyboron, og den store Udgift, som dette vilde føre med sig, men i saa Henseende kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg). Det er Fiskeriinteresserne, som her ere de dominerende, det er af den Grund, at „Westkysten“ er bleven stationeret deroppe, og den Trafik, som Fiskeriinteresserne føre med sig, er ikke noget; der lader sig paavise saa bestemt, som vistnok det ærede Medlem fra 2den Kreds er gaaet ud fra.

Det har jo ikke undret mig, at der med Hensyn til „Berlingske Tidende“ ikke er Enighed mellem det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) og mig. Det ærede Medlem tog sit Udgangspunkt fra den Betragtning, at vi med Hensyn til Udgiverprivilegierne til „Berlingske Tidende“ og Stiftstidenderne nu vare uden nogen Ordning; der bestod — jeg tror, det var hans Udtalelse — ikke nogen Retstilstand i saa Henseende. Det er en fuldstændig Wildfarelse. Der bestaar en efter min Mening meget god Ordning i saa Henseende, nemlig den, at Udfærdigelsen af disse Privilegier ifølge Grundloven er et Regeringsanliggende, og denne Ordning har bestaaet lige siden Grundloven af 1849 og selvfølgelig ogsaa længe forinden, og jeg ved ikke, at den egentlig hidtil har givet Anledning til nogen større Klage. Men det være, som det vil, hvilken Opfattelse man end har med Hensyn til denne Ordning, er det en lovlig Ordning, og vil man forandre den, har man kun en Vej at gaa, at forandre den gennem ny Lov. At man kan forandre den ad den Vej, er noget, jeg aldrig nogen Sinde har bestridt, det er jeg saa fuldstændig enig i, men det ærede